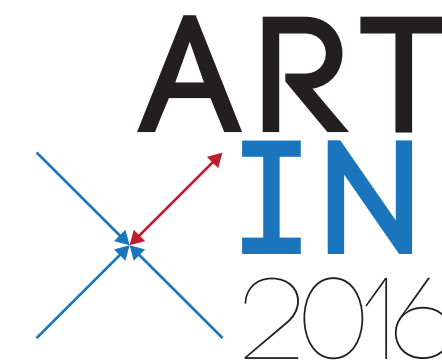

ART IN 2016

NO. 2. Vítejte na stranách časopisu věnovaného základní umělecké škole A PLUS a všemu, co se děje kolem ní a kultury na Těšínsku. Pokud Vás zaujmou některé články, obory či jednotlivé postřehy, nestyďte se a přijďte se zeptat, anebo navštivte náš web zusaplus.cz. Příjemné čtení Vám přeje redakce žáků a učitelů magazínu Art In.

SE ZATNUTÝMI ZUBY

Letošní ročník ART INu je věnován především našim žákům, kteří se zatnutými zuby vydrželi „urputná muka“ cvičení a učení, či obětovali spousty času pokusům, které končily mnohdy nezdarem. Vytrvali a stali se úspěšnými absolventy vyšších ročníků, případně těm, kteří díky intenzivní snaze dokázali ve velmi krátké době uspět na bojišti nejtěžším, a sice u přijímacích zkoušek na středních či vysokých školách. Celá ZUŠ jim přeje v budoucím studiu mnohé úspěchy a spoustu štěstí.

Co se počítá, nejsou známky na vysvědčení !!!

Přiblížil se závěr roku a s ním se opět bilancují výsledky. Co se ale ukrývá pod číslicemi 1 - 5? Je důležité mít poseté vysvědčení samými jedničkami, anebo je důležitější pocit malého člověka, že jsou všechny oprávněné a zasloužené? Co je nutné umět, či udělat pro tu správnou jedničku? Obzvláště by bylo lepší se ptát, co je potřeba umět, bez ohledu na to, jaká je výsledná číslice na vysvědčení, protože takové vysvědčení nám jen velmi těžko pomůže uspět v životě, zatím co schopnosti a dovednosti nám budou razit cestu po zbytek našeho života. Ohromilo by vás více, když vám dítě sdělí, že mělo možnost hrát s Janáčkovou filharmonií, anebo že dostalo jedničku z diktátu? Je důležitější umět natočit a sestříhat vlastní filmeček (i když je kratounký), či dostat „za uši“ za nevydařenou písečku, třeba i závěrečnou? Než začneme lamentovat a lomit rukama nad *Pepíčkem* či *Mařenkou*, uvědomme si, co děti umí a dokážou.

Naše děti na nás nahlízejí jako na autoritu, která jim pomáhá překonávat mnohá úskalí života a spoléhají na nás, že jim složité objasníme, anebo jim poskytneme možnost překonat nezdary s naší velkorysou podporou. Vzpomeňme si, kolikrát v životě jsme potřebovali pomoci s nějakým problémem, k němuž nám chyběl konkrétní klíč - smysluplné řešení a vžijme se do role žáčka, který zrovinka zapomněl nějakou poučku nebo vzoreček, ale i bez něj nezapomněl na pozdrav, ochotně nám nabídl pomoc, sám vypracoval úkol, či jen uklidil nepořádek po spolužákovi neočekávaje žádnou odměnu.

Není přeci důležité proběhnout životem snadno a s nejlepším hodnocením. Mnohdy je důležitější smysluplnost našeho snažení, vědomé obohacení sebe a ostatních o hodnoty, které lze jen stěží vyčíslit jedničkou na vysvědčení, ať již v jakémkoli oboru.

Soutěž? Proč ne?

Uprostřed týdne, dne 30. března 2016, proběhlo krajské kolo soutěže ve hře na elektrické klávesové nástroje. V koncertním sále ZUŠ B. Smetany v Karviné bylo nachystáno 6 stojanů pro keyboardy, které si soutěžící přinesou.

Neboť není keyboard jako keyboard, a i když u nás převažují nástroje značky YAMAHA, i tak se od sebe liší vybaveností svých mnoha funkcí, délkou klávesnice, druhem úhozu kláves, zvuky i doprovody jsou pod jinými čísly... Bez pohotového přepínání funkcí během hry se neobejde žádný keyboardista a každé sebemenší zaváhání u náročnějších skladeb významně ovlivní výslednou interpretaci.

Při vstupu do ZUŠ dostane každý soutěžící přidělenou třídu, kde si rozloží svůj nástroj a rozehraje se. Je příjemné, že třídy i sál jsou v přízemí, neboť naše 7 oktávové klávesy, vážící nemálo, spolu s robustním stojanem není zrovna snadné přenášet. A už vůbec ne nasoukat do auta...

Takže takový soutěžící si užívá péče svého učitele jen pro sebe a k tomu je ještě většinou obskakován i rodičem.

Každá skupinka po 4 až 6 soutěžících má 15 minutovou zvukovou zkoušku, při které učitelé vyběhnou na pódium nachystat svému svěřenci nástroj a ostatní už obstarají zvukaři, kteří na mixážním pultu uloží zvlášť pro každého soutěžícího nastavení zvuku a hlasitosti v sále i v odposlechu.

Odborná šestičlenná porota shlíží na soutěžící z balkónu, takže vidí vše, co žák kterou rukou hraje a kdy přepíná funkce, i při výrazném rytmickém doprovodu. V ústředním kole této soutěže, které probíhalo o měsíc později 29. 4. - 1. 5. v divadle v malebných Františkových Lázních, byl navíc kamerou snímán a současně promítán obraz klávesnice hrajícího interpreta.

Soutěž je přístupná veřejnosti, která se zde chová velmi ohleduplně k soutěžícím a do sálu vchází výhradně při potlesku, který zazní na závěr celého vystoupení interpreta.

Obvykle se hrají 3 až 4 skladby různého charakteru o celkové délce 3-10 minut dle věku hráče. Hra z not je povolena. Povinná je skladba bez využití bicí linky, kde má žák možnost předvést svou rytmickou přesnost a plynulost hry s odpovídající agogikou. V soutěži „Nová konfrontace“, která se koná jednou za 3 roky, je k tomu navíc povinná polyfonní skladba, což je hra několika melodických linek současně pravou i levou rukou.

Je určeno bodové rozmezí k získání 1. až 3. místa nebo čestného uznání. Porota zvlášť bodově hodnotí každé kritérium:

- techniku hry
- vkusnost zvolených zvuků a volby automatického doprovodu a jejich ovládní v průběhu hry
- žánrovou rozmanitost repertoáru
- celkový umělecký dojem, muzikálnost, originalitu a nápaditost interpreta.

Je zřejmé, že hráč na el. klávesy musí umět ještě něco navíc než zručný klavírista. A do jakého hávu zahálí svou skladbu, je již zcela na učiteli a žákovi. Ve vyšších

ročnících vytváří žák již i zcela samostatně aranž skladby, což obnáší nelehký výběr, většinou z 500 zvuků a 170 doprovodů, každý až se 4 verzemi. Kreativní jedinci zde mají opravdu neomezené pole působnosti, z kterého je už jen krůček k vlastní tvorbě skladeb. V ústředním kole často zněly zdařilé vlastní skladby učitele či starších žáků.

Kateřina Szymeczková, naše letošní absolventka v oborech klavír a EKN, se stala vítězkou krajského kola ve své kategorii a v ústředním kole soutěže se umístila na 3. místě spolu s oceněním za vlastní tvorbu. Dne 24. 5. 2016 se konal absolventský koncert v prostorách naší ZUŠ, kde jste měli možnost Katku s jejími hosty slyšet

Lucie Górecká

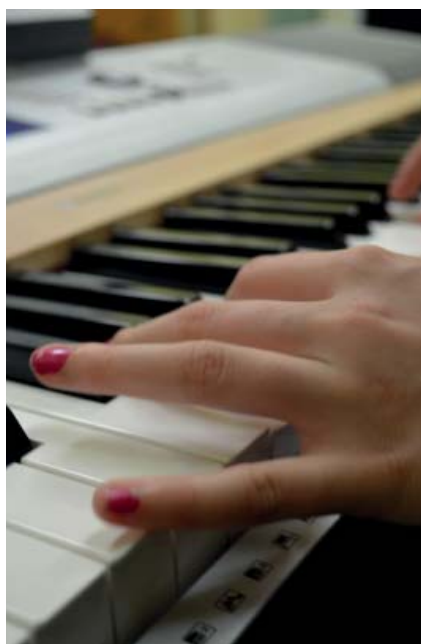
(Re)prezentovat vlastní schopnosti...

Sředa 30. 3. 2016 nebyl pro mě jen tak obyčejný den. Konalo se totiž krajské kolo soutěže v EKN. A protože už jsem na jedné keyboardové soutěži byla a nedopadlo to úplně podle mých představ (byla jsem šokovaná schopnostmi a kreativitou ostatních soutěžících), rozhodli jsme se s rodiči a s paní učitelkou pro taktiku „Hlavně si to užij!“. Jakmile jsem slyšela výkony ostatních, říkala jsem si, že mi vážně žádná výhra nehrozí a že mi nic jiného, než abych to zahrála sobě a ostatním pro radost, nezbyvá.

Ze svého vystoupení jsem měla dobrý pocit. Byla jsem ráda, že se mi to tak povedlo. Nijak zvlášť jsem u vyhlášení napjatá nebyla, protože už jsem svého cíle dosáhla. To, že jsem se umístila na prvním místě, bylo pro mě příjemné překvapení. O to větší šok přišel později, když jsem zjistila, že jsem postoupila do ústředního kola a že tam musíme jet, i když jsme se předtím jasně domluvily, že kdybych náhodou postoupila, nikam se nepojede. Ale na druhou stranu, kdo by odmítl třídení výlet ve Františkových Lázních? A musím říct, že to trmácení vlakem za to vážně stálo. Sice jsem si tam svůj výkon tolik neužila, protože jsem byla hodně nervózní a trochu jsem to pletla, ale za to jsem měla možnost poslechnout si ostatní keyboardisty, jejich nápady a práci s nástrojem. Hlavní je, že zpátky domů jsem přijela se spoustou zážitků a dojmů, lázeňskými oplatky a diplomem za 3. místo, za který jsem ráda.

Kateřina Szymeczková

Jak na efektivní cvičení

Spousta žáků si neví rady s domácí přípravou, nebo cvičí neefektivním způsobem. Proto bych ráda tuto problematiku žákům, ale také rodičům, chtěla více přiblížit. Dětem vždy říkám, že není důležité vše procvičit v jeden den a další dny cvičení nechat ležet ladem, ale práci si průběžně rozdělit do několika dnů. Ideální je, aby se žák na cvičení podíval ještě v den, kdy navštívil hodinu v ZUŠ. A to hlavně proto, že má vše čerstvě uloženo v paměti. Jako první vždy doporučuji zaměřit se na látku, se kterou měl žák předchozí hodinu největší problém.

Nenechávat tuto skladbičku až na konec cvičení, ale věnovat jí největší prostor. Za důležité také považuji cvičení v kratších intervalech, tzn. nesedět u nástroje tři hodiny v kuse, neboť žák pak ztrácí přirozenou koncentraci.

Mezi nejdůležitější faktory domácí přípravy určitě považuji přítomnost rodiče, a to hlavně u mladších žáků, kteří si často nepamatují, co v které skladbičce procvičit, na co si dát pozor. Rodiče by také měli více pracovat s žákovskou knížkou, ve které určitě najdou problémy pečlivě rozepsány a vysvětleny. Sám rodič se touto domácí přípravou vzdělává a učí problematice studovaného nástroje. Pro čas doma se tedy stává učitelem. Neměl by však tuto roli přebírat doslova, příliš zasahovat do cvičení, popřípadě práci učitele znevažovat. Měl by ale být dítěti po ruce, předčítat, opakovat probírané a poradit, kdy je vhodné se přesunout k dalšímu problému. Kdyby se tedy cvičení mělo shrnout do několika slov nebo důležitých bodů, určitě by sem patřilo - opakování, pravidelnost, pečlivost, trpělivost a pomoc rodičů.

Martina Zoňová

Práce ve skupinové interpretaci kytarového souboru

Práce v kytarovém souboru je ovlivněna několika faktory. Jedním z nich je nepravidelná docházka. Když chybí jeden nebo dva hlasy, není možné kvalitně a efektivně pracovat, protože žáci potřebují slyšet všechny hlasy, aby věděli, jak má výsledně skladba znít. Druhá věc je nedostatečná domácí příprava jednotlivců. Heslo "jeden za všechny, všichni za jednoho" dokonale platí pro souborová seskupení, protože pokud chybuje třeba i jen jeden hráč, výsledek je takový, že to zní, jakoby chyboval celý soubor. Pravidelná nedostatečná příprava není férová nejen ke kantorovi, ale hlavně také ke svým spoluhráčům. Při neustálém chybování se musí místa opakovat pořád dokola a žáci, kteří mají vše nacvičeno, jsou znechuceni, protože místo hraní pouze čekají, až si to dotyčný nacvičí přímo v hodině. Poslední faktor ovlivňující chod hodiny je tendence se neustále jeden před druhým předvádět, kdo řekne větší hloupost, či kdo to vícekrát či méněkrát pokazí.

Nedostatečná příprava, neukázněnost, nezodpovědnost. To jsou vše aspekty, proč byl kytarový soubor letos nejslabším seskupením na koncertě komorní hudby.

Luděk Jaša

má mizivou naději se uplatnit v souhře v plné míře. Při nácviu skladeb je zapotřebí vnímat při hře i ostatní hráče a spolupracovat s nimi, a to z hlediska vzájemného ladění, artikulace, frázování, rytmického citění, umístování nádechů apod. Hra dynamiky není v souboru či skupině hráčů otázkou jednotlivce, ale všichni musí na sebe navzájem navazovat a naučit se dynamicky diferencovat melodickou linku od doprovodných hlasů. Interpreti se zároveň učí reagovat na dirigentská gesta nebo na vedoucí nástroj, což jim hodně napomáhá v případě jakýchkoliv nepřesností či mylných nástupů. Všichni by měli usilovat o příznivé tvůrčí klima, pro které je samozřejmostí udržení kázně. Žáci jsou při společné práci na díle vedeni k zodpovědnosti za celek, nikdy zde nefigurují jako jednotlivci. Když se něco nezadaří, je to vždy bráno jako neúspěch celé skupiny, nikoliv jen jednoho hráče. O tom, jak se našim žákům tato souhra daří, se mohli přesvědčit posluchači koncertu komorní hry, který se konal 19. dubna. Účast byla hojná, čímž jsme byli příjemně překvapeni. Možná i díky tomu se koncert vydařil, protože každý účinkující je rád, když může potěšit posluchačovo ucho a nevystupuje před poloprázdným sálem. Program byl velice pestrý nejen po stránce obsazení, ale i z hlediska různorodosti repertoáru. Zazněly skladby různých druhů a žánrů, od hudby klasické přes lidové a dětské písně, až k hudbě filmové, jazzové a popu, takže na své si mohl přijít opravdu každý, kdo nás navštívil. Na koncertě se předvedla všechna hudební seskupení, která na škole působí, tzn. komorní zpěv, klavírní čtyřruční hra, duo zobcových fléten **Flauto dolce**, kvartet příčných fléten **Flauto magico**, kytarová komorní hra **Colours Guitars** a **Black & White Orchestra**, což je skupina elektronických klávesových nástrojů, obohacená také o zpěv a houslovou hru.

Mgr. Kateřina Landecká

Společné muzicírování

Skupinová interpretace je jedním z povinných předmětů dle učebních plánů školního vzdělávacího programu. Nejedná se o nic jiného, než co napovídá nadpis našeho článku - společné muzicírování. Všichni žáci, kteří postoupí do čtvrtého ročníku prvního stupně a začínající žáci ve druhém stupni od druhého ročníku mají povinnost tento vyučovací předmět navštěvovat a učí se tam především společné hře na nástroj. Výjimečně nadaní žáci nižších ročníků mohou skupinovou interpretaci navštěvovat také, a to nepovinně na doporučení svého učitele hry na nástroj či sólového zpěvu. Pro ně je nepovinný předmět pozitivní motivací pro další práci v oblasti sólového rozvoje a vystupování. Zároveň se od starších kolegů mohou něčemu přiučit a společná reprodukce hudby přispívá k rychlejšímu vývoji žáků. Ve většině případů hrají stejné hudební nástroje dohromady, ale na naší škole dobře funguje spolupráce mezi žáky i učiteli různého studijního zaměření, a tudíž můžeme vybírat pro nácviu a následnou prezentaci i skladby s pestřejším obsazením, než je jen jednoduchá instrumentace. Žáci se tak částečně seznámí i s problematikou hry na jiný hudební nástroj, než je ten jejich, a získají také přehled o náročnosti jejich zvládnutí. Tímto je pro všechny hráče práce na společném díle zajímavější, zábavnější a širěji obohacuje jejich umělecký rozhled. Někteří učitelé jsou schopni i drobných aranžmá, aby nástrojové složení a obtížnost odpovídaly možnostem naší školy a úrovni žakovské hry. Nejdůležitějším faktorem pro zdárný úspěch je však svědomitá příprava každého jednotlivce, který se do hry zapojuje. Mezi hlavní předpoklady úspěšného účastníka hudební skupiny patří schopnost komplexního chápání a zvládnutí hry na nástroj, protože skupinová interpretace přináší praktické uplatnění již získaných dovedností. Pokud tento předpoklad chybí, žák

Koncerty učitelů

Stejně tak jako se na své vystoupení musí připravovat děti, připravují se každoročně i jejich učitelé na náš tradiční učitelův koncert. Koncert v roce 2015 byl zároveň koncertem výročním, takže se na něm podíleli i naši nejlepší žáci a komorní seskupení. Naproti tomu letos scéna našeho koncertního sálu patřila téměř výhradně výkonům našich učitelů, s výjimkou vystoupení Lucie Górecké, kterou doprovodila její letos absolující žákyně Kateřina Szymeczková.

Koncertování učitelů pro děti a jejich rodiče je nedílnou součástí naší práce. Žák, ale

i rodič blíže poznává profesionalitu „svého“ pedagoga. Učitel není pouze mentorem, ale jde svému žákovi příkladem. Ten vidí, že i pan učitel nebo paní učitelka musí cvičit stejně jako on.

Problémem letošního koncertu byla poměrně malá návštěvnost, především ze strany rodičů. Myslím, že nejen nás, ale hlavně své dítě by rodiče potěšili, kdyby ho na koncert doprovodili. Od mnohých dětí toto přání později zaznělo.

Naše snažení ale ani tak nevyjde na prázdno. Již loni jsme se prezentovali bohatým programem na koncertu učitelů Moravskoslezského kraje ve Frenštátu pod Radhoštěm, kdy vystoupily naše flétnistky Kateřina Landecká a Zuzana Juhasová s klavíristkou Martinou Zoňovou, a poté

také s kytaristou Luďkem Jašou. Na akordeon bravurně zahrála Lucie Górecká a oprávněně získala obdiv kolegů z ostatních škol. Také letos jsme se přihlásili, tentokrát bychom měli vystoupit na zámku v Bílovci, pokud tedy výběrovou komisí naše nabídka zaujme. Chtěli bychom se prezentovat duem Kateřina Landecká a Lucie Górecká, která si mimo to zahrává i sólo na akordeon, a letos i sólovým zpěvem Tomáše Kury, kterého doprovodí klavír Martiny Zoňové.

Přeji svým mladým kolegům, aby je neopouštěl entuziasmus, s jakým se na každé vystoupení připravují, a hlavně jim přeji mnoho úspěchů v jejich pedagogickém působení.

Alena Adamíková, ředitelka

Výtvarná tvorba?!

Slovo TVOŘIT má mnoho konotací - tedy jak vnímáme, co naše děti tvoří? A tvořilo opravdu ono samo?

Setkávám se s rodiči a hovoříme spolu o tom, co jejich dítě vykonalo za těch 3 x 45 minut (za tu ohromnou dobu, kdy v práci zvládnou minimálně 101 úkol, aby „potěšili“ zaměstnavatele).

Mnohdy vidím překvapení, když způsob či forma práce dítěte nelahodí oku rodičů a bezděčně utrousí: „Musíš se příště víc snažit“. (pokud by dítě 90 minut svačilo a zbytek koukalo na facebook, pak by zajisté měli pravdu)

Snaha se veskrze přeceňuje a položka „snažil se“ mnohdy figuruje i tam, kde nemá relevantní opodstatnění, a to v hodnocení.

Co chybí daleko více, je autonomní projev dítěte, žáků, nebo studentů. Co se ukrývá pod pojmem svébytnost výtvarného projevu? Rozhodně se nejedná o jedinečný projev vlastní tvorby v případě, kdy je dítěti předloženo něco, co musí okopírovat jen pro to, aby získalo známku, za níž bude chváleno. Vzpomínky na úkoly typu: „Milé děti a nyní si nakreslíme krásnou kytičku do sešitu, postupujte dle následujících instrukcí...“ mne děsí dodnes. Krása je vztahová veličina odvozovaná z hodnotového žebříčku jedince a rozdíl mezi šedesátiletou učitelkou a dítětem v mateřské školce je poměrně nepřekonatelný. Zcela jinak by vypadala svévolná práce dítěte, které objeví knihu a v ní kupříkladu ilustrace, ty byly někým namalovány / nakresleny, a protože se dítěti obrázky líbí, pokusí se je nějakým způsobem okopírovat. Samosebou i tato metoda je platná, pouze pokud se nebudeme

spoléhat pouze na kopírování někoho jiného (a vezmeme si z takové práce to podstatné, a sice poučení, jak obrázek mohl vznikat, případně proč vypadá zrovinka takto...).

Tvořit ale znamená kreslit a malovat za sebe, vynalézt vlastní cesty k cíli, a ten nespustit z očí (a myslí) ani po několikerém nezdaru.

Mohlo by se totiž lehce stát, že při tom veškerém kopírování budeme nakonec žít za někoho, či podle někoho jiného!

AL

Gabriel Bonczek

ilustrace vzniklá na podkladu mluveného slova: Pučálkovic Amina

Evropský den hudby učitelé naší školy oslavili spolu s kolegy ostatních ZUŠ Moravskoslezského kraje 21. června na zámku v Bílovci. Perfektně zorganizovaná akce byla spolu s ostravským koncertem 24. května vyvrcholením letošní MÚZIÁDY.

Tomu všemu ovšem předcházelo úsilí celého pedagogického sboru a našich žáků. V tomto školním roce jsme uspořádali opět podzimní a jarní třídní předebrávky ve všech studijních

zaměřeních a výtvarníci pod vedením Mgr. Lukáše Adamíka nám k tomu vždy připravili novou výstavu v prostorách školy. Před Vánocemi jsme se zaměřili na nácvik vánočního koncertu. Zapojili se jak sólisté, tak komorní seskupení, ale i žáci přípravného studia a hudební teorie. Spoluprací žáků a učitelů vznikl také malý orchestr, který doprovodil pásmo koledí dětí z pěveckého oddělení a sboru utvořeného s žáků přípravného až pátého ročníku. Vše jsme secvičili na předvánoční hudební dílně. Zazněly i skladby v podání některých vyučujících. Koncert měl tradičně velkou návštěvnost, i když si troufám říci, že zájem z předchozího roku jsme nepřekonali. Nelze ani pominout, že nám nácvik pěveckých partů sboru dává rok od roku čím dále více zabrat.

Hned na úvod nového pololetí jsme se pustili do dalších příprav. Jednak nás čekaly již v březnu jarní třídní předebrávky, ale hlavně jsme se již od počátku roku zaměřovali na skupinovou interpretaci. Na koncertu komorní hudby v dubnu vystoupila úplně všechna komorní seskupení, která na škole působí. Tradičně náročný program předvedla skupina Black & White Orchestra, složená z žáků studijního zaměření hra na EKN. Kromě toho, že všichni hráli na klávesy, zapojily se i další nástroje – housle v podání Evy Bodzentové, ukulele se naučila ovládat Katka Szymeczková, kytara a akordeon zůstaly na paní učitelce Lucii Górecké. Ta spolu s žákyní pěvecké hlasové výchovy Gabkou Witosovou vytvořily pěvecké duo. Rovněž obě flétnová seskupení – Flauto dolce a Flauto magico - se se ctí ujala své role. I zde se zapojila jejich učitelka Mgr. Kateřina Landecká. Letos trochu pokulhával výkon kytarového souboru Colours Guitars pod vedením Lud'ka Jaši. Pokusili se o interpretaci taneční suity, avšak někteří žáci neměli vše dotaženo do bezchybného závěru a v předchozích letech již zahráli lépe. Pěkná vystoupení přichystala i klavírní dua a duo pěvecké, přestože sestry Katka a Zuzka Kajzarovy jsou žákyněmi teprve prvního a druhého ročníku sólového zpěvu.

Letos pro naše žáky i jejich rodiče připravili samostatný koncert také učitelé. V žánrově pestrém večeru vystoupily flétnistky Kateřina Landecká a Zuzana Juhasová, a to za doprovodu jak klavírního, tak akordeonového. Na kytaru sólově zahrál Luděk Jaša. Klavíristky Martina Zoňová a Karolína Oborná interpretovaly Milhaudovu skladbu pro dva klavíry, což bylo v historii našich učitelských koncertů poprvé. Tomáš Kura se blýsknul v árii z Mozartovy opery Figarova svatba. Tradičně vynikající výkon předvedla Lucie Górecká na akordeon a ve spolupráci se svou žákyní Katkou Szymeczkovou předvedly zajímavé spojení akordeonu a elektrických kláves v pásmu šansonů Edith Piaf. Koncert byl velmi zdařilý a nezbývá než litovat, že účast rodičů nebyla taková, jakou by si učitelé jejich dětí zasloužili. To nás ovšem neodradilo, jelikož jsme svou práci zúročili na dalších dvou akcích.

Prvním z nich byl absolventský koncert Sary Římanové z klavírní třídy Karolíny Oborné a Katky Szymeczkové, která absolvovala první stupeň ve studijním zaměření hra na klavír u Marty Zoňové a druhý stupeň ve hře na EKN u Lucie Górecké. Kromě absolventek si tak zahrály i jejich učitelky. S nimi vystoupila také paní učitelka Kateřina Landecká se dvěma skladbami pro flétnu, přestože její žákyně veřejně nevystoupila a absolvovala závěrečnou zkoušku.

Druhým pak byl koncert učitelů Moravskoslezského kraje, zmiňovaný na úvod. Pro tuto příležitost jsme měli připraveny čtyři skladby. Nakonec jsme ale mohli realizovat pouze dvě, protože Kateřina Landecká odjela na zahraniční turné se symfonickým dechovým orchestrem Májovák.

V Bílovci tak naši školu úspěšně reprezentoval baryton Tomáše Kury za doprovodu Marty Zoňové a akordeon Lucie Górecké.

Letošní rok jsme ovšem měli ještě dva výrazné úspěchy. Kateřina Szymeczková zvítězila ve své kategorii v krajském kole soutěže ve hře na EKN a v ústředním kole získala třetí příčku. V obou kolech pak získala zvláštní ocenění za vlastní tvorbu a aranže skladeb. Proto jsme jí umožnili, aby měla kromě společného absolventského koncertu také svůj vlastní celovečerní recitál. Ten se setkal s obrovským ohlasem. Nemalou měrou se o úspěch ale zasloužili také Katčini spolužáci ze souboru Black & White Orchestra, kteří interpretovali mimo jiné i její tvorbu, a také žákyně flétnové třídy Kateřiny Landecké, pro něž Katka také skládá. Třeba připomenout, že se před koncertem konala pod vedením Mgr. Lukáše Adamíka ve výstavních prostorách školy vernisáž prací žáků

výtvarného oboru s důrazem na absolventskou práci Markéty Janiczkové, která pro příležitost absolutorii vytvořila tkanou tapisérii.

Markéta Janiczková
tканá tapisérie / 40 x 30 cm

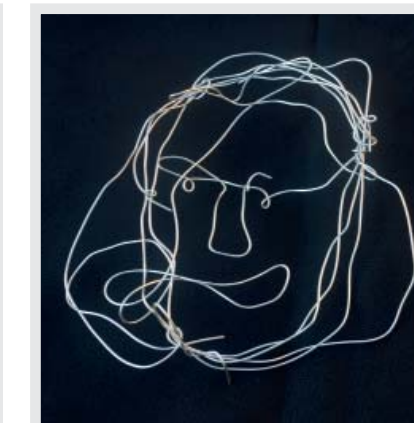
Tím druhým úspěchem byl nácvik flétnového partu Borodinových Poloveckých tanců a skladeb Jiřího Pavlici ze souboru Hradišťan žákyní prvního ročníku druhého stupně Beátou Szlauerovou. Přestože nakonec Beáta, která pracovala pod vedením Mgr. Kateřiny Landecké, neprošla náročným konkurzem Janáčkovy filharmonie Ostrava, měli jsme my i ona krásný pocit s dobře odvedené práce, z nabytých zkušeností, z pokroku ve hře na nástroj, kterého touto tvrdou prací dosáhla. Už teď se Beáta těší, že nový školní rok bude opět usilovat o zapojení se do tohoto projektu. Právě 24. května koncertem Janáčkovy filharmonie Ostrava a Hradišťanu s žáky ZUŠ Moravskoslezského a Jihomoravského kraje byl úspěšně zakončen projekt MÚZIÁDA a také naše celoroční úsilí na poli hudby vážné i nevážné.

Mgr. Alena Adamíková

Kde chybí výchova...

Co je to výchova a kam má dítě vést, směřovat? Mnohdy slyším věty: „Z toho našeho nikdy žádný umělec nebude... On je po mně, mne taky všechny talenty minuly.“ Je potřeba si uvědomit, že výchova (ať již jakákoli) nemá vést k tomu, aby z dítěte byl virtuóz, či výtvarný umělec. Stejně jako vás občasná nauka nenutí, abyste byli přívržencem nějakého politického spektra, neměla by vám ani jiná výchova podsouvat, anebo vnucovat nějaký názor, ten si musí žák utvářet sám.

Vlastní obraz o světě, který vnímám samostatně - tak by se dalo opsat (velmi zjednodušeně) to, k čemu by měly vést výchovy. Výchovy by měly usilovat o gramotnost, tedy chápat a rozumět věcem, vztahům, komunikaci a dalším fenoménům, které nás obklopují. Obrovskou výhodou je možnost dítěte sdílet svůj názor, aniž by muselo všechny tyto jevy popisovat slovy. Hudba je univerzálním jazykem, kterým se lze dorozumět na celém světě, a i v případě, kdy se odehrává beze slov, lze pomocí hudby vyjádřit nálady a emoce. Obrazová komunikace v sobě pro změnu ukládá bezpočet možných sdělení i čtení, na rozdíl od dogmatizované větné skladby jazyků. Obrazem lze říci tisíce slov během jediného okamžiku, autor ale musí umět obsah učinit čitelný i ostatním.

kresba prostorem
(prostorové práce inspirované A. Calderem)

Vnímání dětí bývá velmi citlivě nastaveno, k naší vlastní škodě mnohdy tyto vlohy opomíjíme, anebo je dokonce potlačujeme neadekvátními přístupy. Přitom rozvoj vnímání je tou „nejsnazší“ komponentou, která stojí na počátku výchovné cesty, tedy všimnout si nejen samotných věcí kolem sebe, ale i drobných odlišností, detailů a především vztahů mezi věcmi samotnými.

Myšlení o věcech kolem nás je podstatnou součástí každé výchovy do té míry, kdy se jedná o naše vlastní myšlenky, nikoli myšlenky někoho jiného. To, co jsme nejprve vnímali jako součást světa, v němž se pohybujeme, nyní můžeme uchopit ve světě pojmů, tak abychom jim sami porozuměli.

Výchovu bychom tedy neměli spatřovat nikde, kde se vnímání přeneslo do roviny zbrklého přehlížení a ani tam, kde se samostatné myšlení podřídilo jakémusi diktátu pseudoautorit.